

Bruxelles, den 9.4.2019
COM(2019) 224 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

2018-vurdering af medlemsstaternes fremskridt hen imod de nationale 2020-mål for energieffektivitet og hen imod gennemførelsen af direktivet om energieffektivitet som krævet i henhold til artikel 24, stk. 3, i direktivet om energieffektivitet 2012/27/EU

1. Indledning

I december 2018 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union det reviderede direktiv om energieffektivitet¹. I det reviderede direktiv om energieffektivitet blev 2030-målet for energieffektivitet sat til mindst 32,5 %². Det indeholdt også en mulig klausul om opjustering, som øger ambitionsniveauet i forhold til den indsats, der kræves for at nå 2020-målene. Energieffektivitet er en stærk drivkraft for at nå klimamålene for 2020 og 2030 og er også et centralt element i Kommissionens forslag om "En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi"³, som blev fremlagt i november 2018.

I denne forbindelse er det vigtigt, at 2020-målene for energieffektivitet opfyldes med foranstaltninger, der fortsat kan levere energibesparelser i det næste årti.

Denne rapport giver et ajourført billede af de fremskridt, der er gjort frem til 2017 med hensyn til at nå målet på 20 % før 2020⁴. De officielle europæiske statistikker over energi, som medlemsstaterne sendte til Eurostat frem til januar 2019, blev anvendt som primær datakilde. Rapporten bygger på statusrapporten om energieffektivitet fra 2017⁵, de årlige rapporter for 2018, som medlemsstaterne har indsendt, og den supplerende analyse, der blev gennemført i 2018. For bedre at kunne forstå de faktorer, der ligger bag de seneste energitendenser, blev der anvendt en dekompositionsanalyse, som er udviklet af Det Fælles Forskningscenter (JRC)⁶ og Odyssee-Mure-projektet⁷.

De vigtigste konklusioner er som følger:

- Efter et gradvist fald mellem 2007 og 2014 steg energiforbruget mellem 2014 og 2017.
- Primærenergiforbruget steg med 0,9 % i 2017 i forhold til 2016. Det endelige energiforbrug steg med 1,1 % i 2017. I øjeblikket ligger begge lidt over det faste forløb mod 2020-målet.
- Skiftende vejrforhold⁸ er en af de vigtigste årsager til de konstaterede udsving i energiforbruget i de seneste år. Vejrkorregerede tal for energiforbruget er mindre svingende, men har også vist en fremgang siden 2014 (figur 1).
- Stigninger i den økonomiske aktivitet øger fortsat energiforbruget. Energibesparelserne har bidraget til at opveje virkningerne af disse stigninger, hvilket har ført til gradvise forbedringer i energiintensiteten. I de seneste år har

¹ Direktiv 2018/2002/EU.

² Målet på 32,5 % for 2030 svarer til et endeligt energiforbrug på 956 Mtoe og/eller et primærenergiforbrug på 1 273 Mtoe i EU-28.

³ COM(2018) 773 final.

⁴ 2020-målet indebærer en sænkning af EU-28's endelige energiforbrug til højst 1 086 Mtoe og af dets primærenergiforbrug til højst 1 483 Mtoe.

⁵ COM(2017) 687 final.

⁶ Economidou, M. og Román Collado, R. (2019), [Vurdering af fremskridt hen imod EU's mål for energieffektivitet ved hjælp af indeksdekompositionsanalyse 2015-2016](#), JRC Science for Policy-rapport.

⁷ <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html>.

⁸ En usædvanlig varm vinter i 2014 resulterede i meget lavere opvarmningsbehov dette år. Vintertemperaturerne i 2015, 2016 og 2017 var dog mere på linje med de gennemsnitlige klimaforhold (selv om de stadig lå under det langsigtede gennemsnit), hvilket forøgede varmekonsumet samt energiforbruget i husholdningerne og servicesektoren.

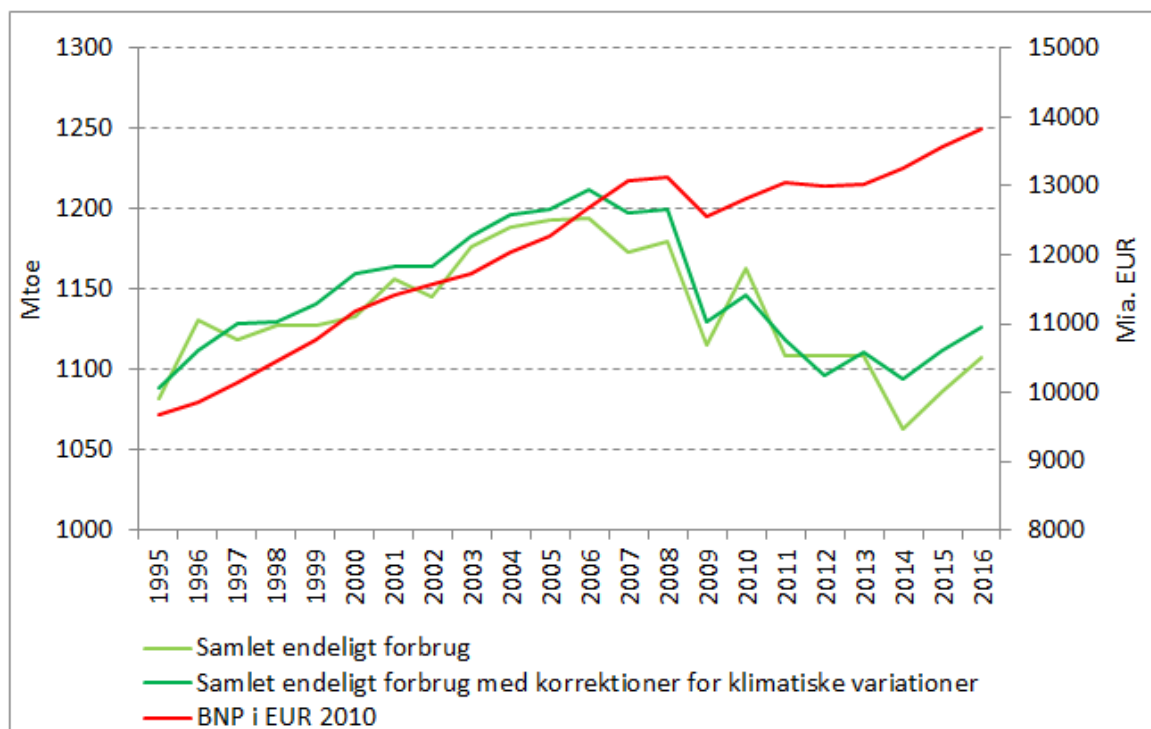
energibesparelserne imidlertid ikke været store nok til at opveje virkningen af stigningen i den økonomiske aktivitet, muligvis også på grund af forsinkelser i gennemførelsen af energieffektivitetspolitikker i nogle medlemsstater.

- På grundlag af en vurdering af de seneste nationale energieffektivitetshandlingsplaner og de seneste årsrapporter fra 2018 står det klart, at medlemsstaterne i fællesskab gør gode fremskridt med hensyn til at opnå energibesparelser i henhold til artikel 7 i direktivet om energieffektivitet. Nogle medlemsstater halter dog bagefter og kan ikke opfylde deres krav om kumulative besparelser i 2014-2020.

Hvis den stigende tendens i energiforbruget, der er observeret siden 2014, fortsætter i de kommende år, kan det blive umuligt at nå 2020-målet for både det primære og det endelige energiforbrug. Der er derfor behov for yderligere at intensivere bestræbelserne på at opnå energibesparelser på kort sigt.

For bedre at kunne vurdere den stigende tendens i energiforbruget og finde en mulig vej frem oprettede Kommissionen i juli 2018 en taskforce for at mobilisere indsatsen for at nå EU's mål for energieffektivitet i 2020⁹. Indtil videre har taskforcen især sat fokus på behovet for bedre at mobilisere finansiering, øge tempoet og omfanget af renoveringen af bygninger og sikre, at mindstekravene til energimæssig ydeevne overholdes.

Figur 1: BNP og det vejrkorrigerede endelige energiforbrug, 1995-2016¹⁰

Kilde: Odyssee-Mure

⁹ Europa-Kommissionen (2019), [Report of the work of the Task Force on mobilising efforts to reach the EU Energy efficiency targets for 2020](#).

¹⁰ Vejrkorrektionsfaktoren blev beregnet som en andel af varmegraddagene i et givet år i forhold til de gennemsnitlige varmegraddage fra 1980 til 2004. Denne korrektionsfaktor blev anvendt på energiforbruget til rumopvarmning i husholdningerne.

2. Fremskridt hen imod EU's energieffektivitetsmål for 2020

Det endelige energiforbrug¹¹ i EU faldt med 5,9 % fra 1 193 Mtoe i 2005 til 1 122 Mtoe i 2017. Det ligger 3,3 % over målet for det endelige energiforbrug på 1 086 Mtoe for 2020. Det faldt med et årligt gennemsnit på 0,5 % mellem 2005 og 2017, selv om den faldende tendens blev afbrudt i 2015, hvor det endelige energiforbrug begyndte at stige igen (det steg med 1,1 % i 2017 i forhold til det foregående år).

I 2017 var energiforbruget hovedsagelig højere inden for transport (+2,5 % pr. år) og industrien (+1,6 %). Energiforbruget var uændret i servicesektoren, mens det faldt for husholdningerne (-0,5 %).

I 2017 tegnede transportsektoren sig for 34 % af det endelige energiforbrug, efterfulgt af husholdningerne og industrien (begge 25 %), servicesektoren (13 %) og andre sektorer (3 %).

Primærenergiforbruget i EU faldt med 9,2 % fra 1 720 Mtoe i 2005 til 1 561 Mtoe i 2017. Det ligger 5,3 % over målet på 1 483 Mtoe for 2020. Det faldt i gennemsnit med 0,8 % om året mellem 2005 og 2017, men har været stigende igen siden 2015. En stigning på 0,9 % fra år til år blev registreret i 2017.

3. Nationale mål

Indtil 2017 lykkedes det 17 medlemsstater at reducere eller holde det endelige energiforbrug under deres hypotetiske lineære forløb, der er nødvendigt for at nå deres forventede mål inden 2020¹². For det primære energiforbrug lå 15 medlemsstater imidlertid stadig over deres hypotetiske lineære forløb i 2017¹³. Samlet set lå det endelige energiforbrug i 17 medlemsstater (et fald fra 18 i 2015) i 2017 allerede under deres vejledende 2020-mål for det endelige energiforbrug¹⁴. Kun 14 medlemsstater (en stigning fra 17 i 2015) nåede eller var i stand til at holde deres primærenergiforbrug under deres vejledende 2020-mål i 2017¹⁵.

Det skal bemærkes, at der i modsætning til bidragene fra 2030 ikke er krav om, at de nationale mål for 2020 skal svare til EU's mål. Faktisk er der en forskel mellem summen af de nationale mål og EU-målet. Hvad angår det endelige energiforbrug, udgør de nationale vejledende mål i alt 1 085 Mtoe, dvs. 1 Mtoe lavere end EU-målet. For primærenergiforbruget udgør de 1 533 Mtoe, dvs. 50 Mtoe over EU-målet¹⁶.

¹¹ Indikatorerne fra Eurostats nye energibalancer anvendes til at overvåge fremskridt i opfyldelsen af Europas energieffektivitetsmål for 2020-2030.

¹² Undtagen Belgien, Bulgarien, Tyskland, Estland, Frankrig, Litauen, Ungarn, Østrig, Polen, Slovakiet og Sverige.

¹³ Undtagen Belgien, Bulgarien, Tyskland, Estland, Irland, Frankrig, Cypern, Ungarn, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal og Sverige.

¹⁴ Undtagen Belgien, Bulgarien, Tyskland, Estland, Frankrig, Litauen, Ungarn, Østrig, Slovakiet, Sverige og Det Forenede Kongerige.

¹⁵ Undtagen Belgien, Bulgarien, Cypern, Tyskland, Frankrig, Østrig, Nederlandene, Sverige og Det Forenede Kongerige.

¹⁶ Forskellen kan være endnu større, eftersom niveauet for primærenergiforbruget og det endelige energiforbrug i visse nationale mål ikke følger den rigtige metode.

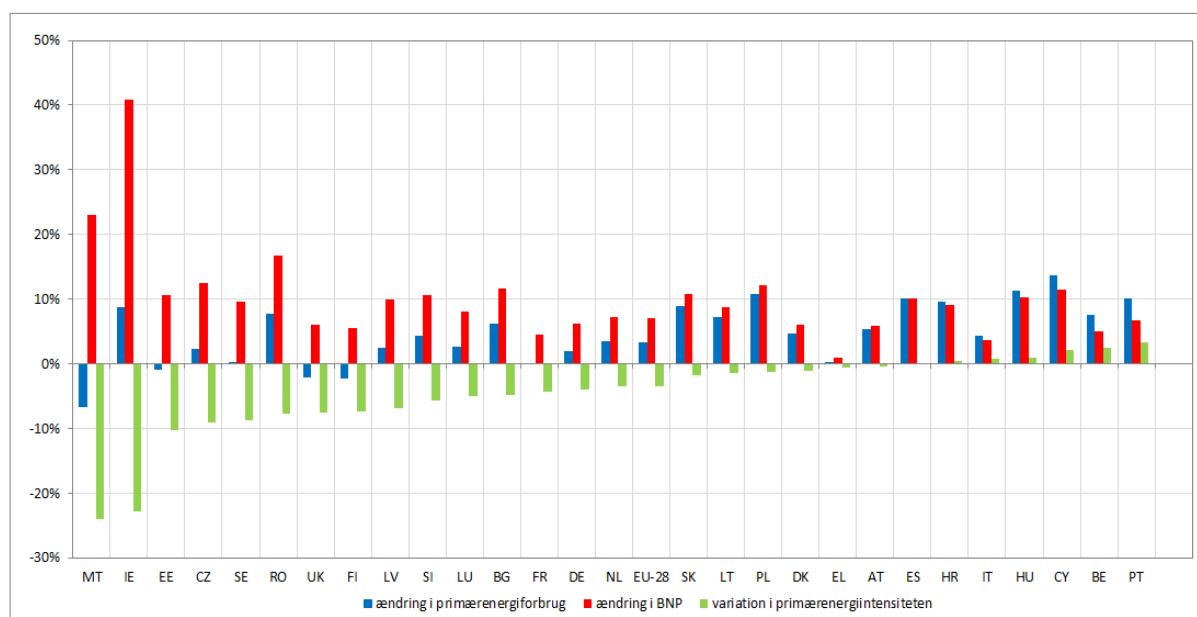
4. Udviklingen i energiforbruget i medlemsstaterne

Det endelige energiforbrug er faldet i alle medlemsstaterne siden 2005 undtagen i Cypern, Litauen, Malta, Østrig og Polen. I forhold til 2016 steg det endelige energiforbrug imidlertid i 24 medlemsstater i 2017, idet de største stigninger blev registreret i Slovakiet (+7 %), Malta (+6,7 %) og Polen (+6,5 %). De største reduktioner blev konstateret i Belgien (-1,2 %), Det Forenede Kongerige (-0,8 %) og Italien (-0,6 %).

Primærenergiforbruget er faldet i alle medlemsstaterne siden 2005 undtagen i Estland, Cypern og Polen. De lande, der har det største fald i det primære energiforbrug, omfatter Litauen (-23,4 %), Grækenland (-23,2 %), Det Forenede Kongerige (-20,8 %) og Italien (-17 %). I 2017 steg primærenergiforbruget i 20 medlemsstater sammenlignet med det foregående år, idet de største stigninger fandt sted i Malta (+12,9 %), Rumænien (+5,7 %) og Spanien (+5,4 %). Estland meldte om det største årlige fald (-4,2 %) i forhold til 2016 efterfulgt af Det Forenede Kongerige (-1,6 %) og Irland (-1,4 %).

Den nedadgående tendens vendte i treårsperioden fra 2014 til 2017, da det endelige energiforbrug steg i alle medlemsstaterne og primærenergiforbruget i 23 medlemsstater¹⁷ i forhold til 2014. Stigningen i primærenergiforbruget var i denne periode imidlertid mindre end væksten i BNP. Dette svarer til en reduktion af den primære energiintensitet i alle medlemsstater på nær seks (Belgien, Grækenland, Italien, Ungarn, Østrig og Portugal).

Figur 2: Relativ ændring i primærenergiforbruget, den primære energiintensitet¹⁸ og BNP, 2014-2017

Kilde: Eurostat.

For bedre at kunne forstå de faktorer, der ligger til grund for de seneste stigninger i energiforbruget, har Kommissionen organiseret en workshop for at få input til en rapport, der

¹⁷ Bemærk, at der i 2014 var en usædvanlig varm vinter, så en del af stigningen i energiforbruget er en følge af en korrektion til mere gennemsnitlige vintertemperaturer.

¹⁸ Primærenergiforbrug i forhold til BNP.

præsenterer drivkræfterne bag de seneste tendenser inden for energiforbruget¹⁹. Analysen af de mulige faktorer, der har påvirket stigningen i forbrugstendenserne i årene efter 2014, viser, at der er forskelle mellem sektorerne: Den største stigning i energiforbruget blev set for bygninger (husholdninger og servicesektoren) trods en svag nedadgående tendens i 2017, efterfulgt af transport, mens energiforbruget i industrien steg meget lidt. Forbruget i energiforsyningen (produktion, transmission og distribution) faldt som følge af overgangen til vedvarende energi inden for elproduktion. Rapporten bekræftede også, at der ikke er nogen enkelt årsag til, at energiforbruget i EU er steget siden 2014. Stigningen kan til dels skyldes gode økonomiske resultater siden 2014, delvis som følge af lave oliepriser og delvis som følge af koldere vintre i 2015 og 2016, og betydningen af disse varierer fra sektor til sektor.

For at drøfte de herskende tendenser inden for energiforbrug og finde mulige løsninger til at bringe EU tilbage på sporet mod opfyldelsen af energieffektivitetsmålene i 2020 mødtes medlemsstaternes repræsentanter to gange i efteråret 2018 inden for rammerne af en særlig taskforce, der blev oprettet af Kommissionen. Rapporten om taskforcens arbejde²⁰ pegede på nogle yderligere årsager til stigningen i energiforbruget, som knyttede sig til de nationale forhold. Disse omfattede: i) forsinkelser i gennemførelsen af energieffektivitetspolitikker, ii) forskel mellem de anslåede energibesparelser og de faktiske energibesparelser, der er opnået, iii) utilstrækkelig hensyntagen til virkningen af adfærdsmæssige aspekter såsom boomerangeffekten, iv) manglende finansiering til energieffektivitetspolitikker og v) restriktioner i forbindelse med EU's statsstøtterealer.

Den dekompositionsanalyse, som JRC²¹ og Odyssee-Mure²² har foretaget, gør det muligt at foretage en mere kvantitativ analyse af forskellige faktorer, som ligger til grund for ændringerne i energiforbruget. Begge analyser omfatter dog kun data frem til 2016.

Den vigtigste faktor for det lavere primærenergiforbrug var faldet i den endelige energiefterspørgsel som følge af forbedringer i den endelige energiintensitet (figur 3). Dette bidrog til et samlet fald på 122 Mtoe i primærenergi, svarende til 7 % af forbruget i 2005. Forbedringerne i transformationseffektiviteten tegnede sig for et fald på 30 Mtoe i 2005-2016. Fald i distributionstab og forbruget i omdannelsessektoren medførte en yderligere reduktion på 9,5 Mtoe i primærenergiforbruget. Den vedvarende energis stigende andel af det endelige bruttoenergiforbrug, som steg fra 9 % til 17 %²³ på EU-plan, trak også det primære energiforbrug ned. Den stigende anvendelse af elektricitet havde imidlertid en udlignende virkning, hvilket samlet set betød, at transformationseffektiviteten på -30 Mtoe (svarende til et fald på -2 % i forhold til det primære energiforbrug i 2005) var forholdsvis moderat.

¹⁹ Samuel Thomas (2018), *Drivers of recent energy consumption trends across sectors in EU28*.

Rapport fra workshoppen om tendenser i energiforbruget.

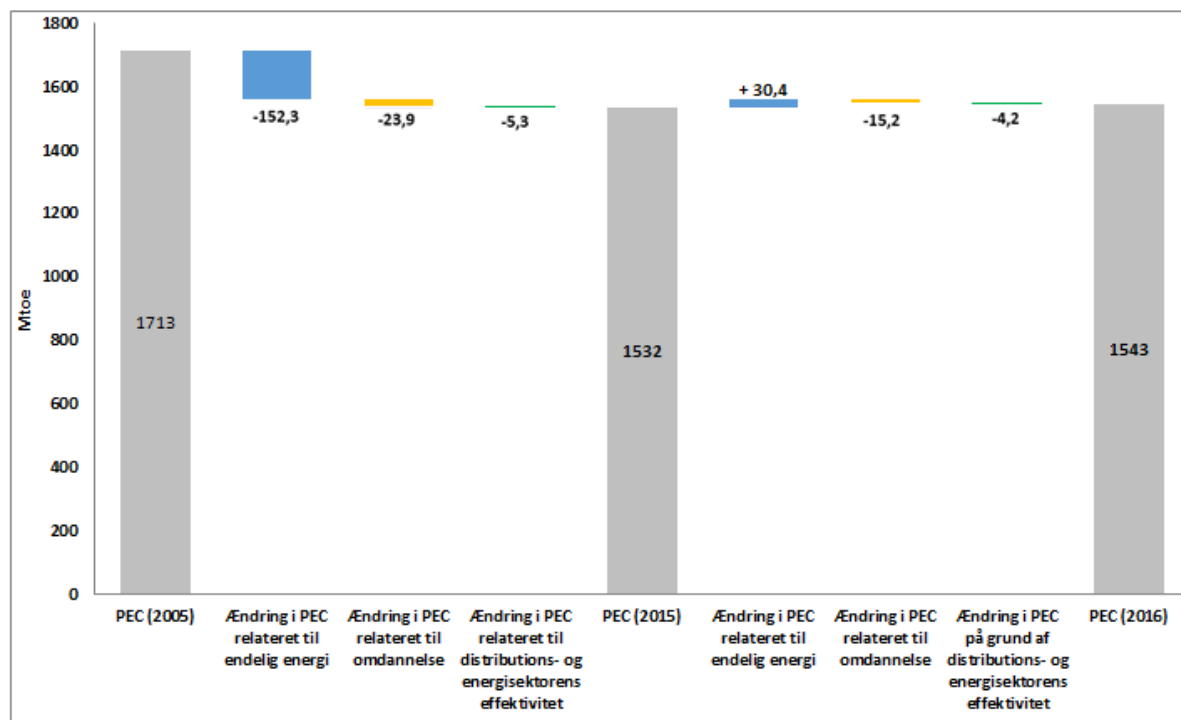
²⁰ Europa-Kommissionen (2019), *Report of the work ... op. cit.*

²¹ Economidou, M. and Román Collado, R. *op. cit.*

²² <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html>.

²³ Data fra 2016.

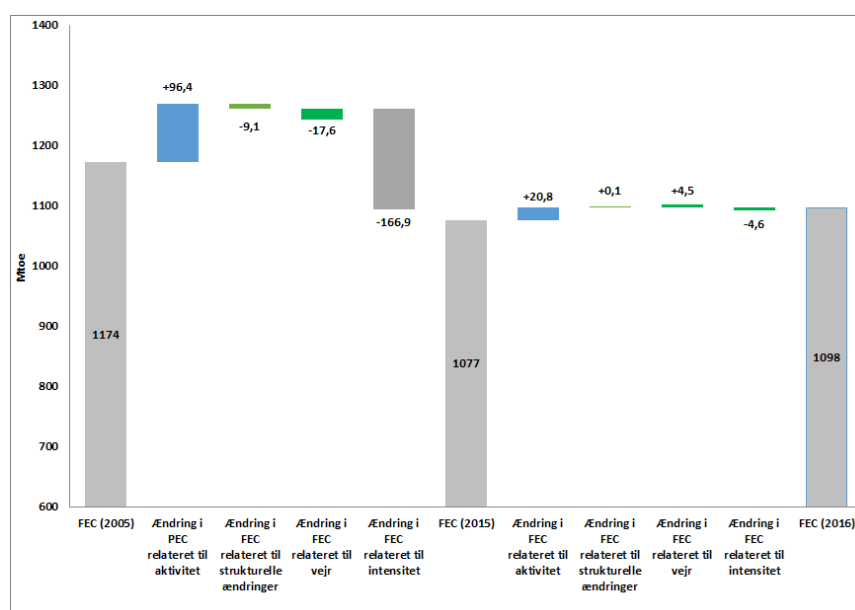
Figur 3: Fordeling af ændringerne i primærenergiforbruget i EU-28 (Mtoe) i perioden 2005-2016 ved hjælp af LMDI (Logarithmic Mean Divisia Index)

Kilde: JRC

Faldet i det endelige energiforbrug var hovedsagelig drevet af reduktioner i industrien (-15 % i 2017 i forhold til 2005) og i husholdningerne (-9 %). I modsætning hertil steg energiforbruget i servicesektoren (+4 %) og i transportsektoren (+3 %) i forhold til 2005.

Figur 4: Fordeling af ændringerne i det endelige energiforbrug i EU-28 (Mtoe) i perioden 2005-2016 ved hjælp af LMDI (Logarithmic Mean Divisia Index)

Kilde: JRC

Ligesom det var tilfældet med primærenergiforbruget, viser JRC's analyse, at faldet i det endelige energiforbrug for perioden 2005-2016 skyldtes forbedringer i den endelige energiintensitet (-171,4 Mtoe), der opvejede stigningen i energiforbruget som følge af den økonomiske vækst (+117,4 Mtoe). Strukturelle ændringer i retning af mere energieffektive sektorer tegnede sig for et fald i det endelige energiforbrug på 9,1 Mtoe, mens varmere vintre førte til et fald i energiforbruget på 13,1 Mtoe. Dette resulterede i et fald i det endelige energiforbrug fra 1 174 til 1 098 Mtoe i hele EU i perioden 2005-2016 (se figur 4).

I 2015-2016 blev der registreret en stigning på +20,8 Mtoe i det samlede endelige energiforbrug i hele EU. I denne korte periode var forbedringerne i intensiteten (-4,6 Mtoe) ikke tilstrækkelige til at opveje effekten af den økonomiske vækst (aktivitetsrelateret virkning på +20,9 Mtoe) og koldere vejr (+4,5 Mtoe).

Odyssee-Mure-analysen viser lignende tendenser for perioden 2005-2016. Den bekræfter, at energibesparelser spillede en vigtig rolle med hensyn til at opveje det øgede forbrug som følge af den aktivitetsrelaterede virkning, livsstil og demografiske forhold i denne periode. Imidlertid har forskellige faktorer og deres omfang ikke samme betydning på grund af forskelle i den metode og de data, der er anvendt som input. Det lavere primærenergiforbrug var især drevet af et fald i det endelige energiforbrug (-85 Mtoe), men den rolle, som effektivitetsforbedringer og ændringer i brændstofsammensætningen i forbindelse med elproduktionen spillede, var også ret betydelig (-75 Mtoe). Når man ser på det endelige energiforbrug, førte den aktivitetsrelaterede virkning til en stigning på 58 Mtoe, mens livsstil og demografiske forhold tegnede sig for henholdsvis yderligere 32 Mtoe og 25 Mtoe. Disse stigninger blev opvejet af langt større energibesparelser mellem 2005 og 2016 (-163 Mtoe), mens strukturændringer og vejrforhold førte til en yderligere reduktion på henholdsvis 11 Mtoe hver.

4.1. Industrisektoren

Industriens endelige energiforbrug i EU faldt i absolutte tal fra 332 Mtoe i 2005 til 283 Mtoe i 2017 (-15 %). I nogle lande øgede industrien imidlertid sit energiforbrug i denne periode, nemlig i Ungarn (+25 %), Malta (+9 %), Letland (+7 %), Østrig (+7 %), Belgien, Tyskland og Polen (med mindre end 5 % hver). Sammenlignet med det foregående år var EU's endelige energiforbrug i industrien steget med 1,6 % i 2017, mens udviklingen i medlemsstaterne varierede (11 medlemsstater registrerede et fald). Landene med de største stigninger er Luxembourg, Polen, Danmark (omkring +4 %), Finland og Belgien (+3 %). Industriproduktionen steg med 9 % mellem 2014 og 2017 (3,4 % i 2017 i forhold til året før), men denne vækst i aktiviteten blev kun delvis afspejlet i udviklingen i energiforbruget, som steg med 2 % i samme periode.

Med hensyn til energiintensitet²⁴ lykkedes det næsten alle medlemsstater at forbedre industriens resultat mellem 2005 og 2017, hvilket førte til en samlet reduktion af energiintensiteten på 22 % i EU. Kun Ungarn (+24 %), Grækenland (+17 %) og Letland (+9 %) øgede deres endelige energiforbrug som en andel af bruttoværditilvæksten (BVT) i deres industrisektor. På den anden side blev de største forbedringer registreret i Rumænien, Estland, Bulgarien og Irland (over 50 %). Når man ser på den årlige udvikling i forhold til 2016 oplevede kun Grækenland, Letland, Ungarn og Cypern en stigning i industriens

²⁴ Energiforbrug i forhold til bruttoværditilvækst (BVT).

energiintensitet i 2017, mens alle andre medlemsstater fortsatte med at forbedre deres resultater.

4.2. Husholdninger

Det endelige energiforbrug i husholdningerne i EU faldt med omkring 9 % fra 310 Mtoe i 2005 til 284 Mtoe i 2017. Energiforbruget steg imidlertid med 7 % mellem 2014 og 2017 (med et fald på -0,5 % i 2017). Denne stigning skyldtes til en vis grad koldere vintervejr efter den usædvanlig varme vinter i 2014, da forbruget til rumopvarmning tegner sig for ca. 2/3 af husholdningers energiforbrug. Det vejrkorrigerede varmeenergiforbrug har været forholdsvis fast siden 2010 efter nogle fald i de foregående år. I 2017 var antallet af varmegraddage kun lidt højere end i 2016, og faktisk faldt energiforbruget med 0,5 % i forhold til året før. Selv om rumkøling stadig tegner sig for en forholdsvis begrænset del af energiforbruget, har det været hastigt stigende i nogle lande, mens antallet af afkølingsgraddage næsten blev fordoblet i 2017 i forhold til 2014²⁵.

Det lader til, at den økonomiske virkning (som bl.a. afspejles af et højere antal og et større gennemsnitligt areal for boliger) og livsstilsændringer (f.eks. den stigende udbredelse af nye små apparater) kan være yderligere faktorer bag de nylige stigninger i energiforbruget. For offentlige bygninger er den højere grad af energimæssig komfort blevet identificeret som en af de faktorer, der bidrager til stigningen i energiforbruget²⁶.

Energiforbrugsintensiteten i husholdningerne i forhold til befolkningens størrelse faldt i EU med ca. 12 % i perioden 2005-2017 (og faldt også med næsten 1 % i 2017 i forhold til 2016). Udviklingen har dog ikke været ensartet i alle medlemsstater. I syv lande blev ydeevnen forværret, idet de største stigninger blev registreret i Bulgarien (+20 %), Litauen (+14 %) og Malta (+8 %). Derimod var Belgien (-26 %), Irland (-25 %) og Det Forenede Kongerige (-23 %) de lande, der nedbragte deres intensitet mest.

4.3. Servicesektoren

Servicesektoren oplevede den største stigning i energiforbruget fra 2005 til 2017 (+4 %). Denne stigning afspejlede i et vist omfang den høje vækst i aktivitetsniveauet – servicesektorens BVT steg med ca. 19 % mellem 2005 og 2017. Forholdet mellem stigende beskæftigelse og energiforbrug i servicesektoren er mere tydeligt, idet energiforbruget stiger i en periode med forholdsvis stor vækst i beskæftigelsen til 2008 og igen i perioden siden 2014. Det anslås, at 45 % af servicesektorens energiforbrug bruges til rumopvarmning, så vintertemperaturerne har også en betydelig indvirkning på det samlede forbrug fra år til år.

Den endelige energiintensitet i servicesektoren blev forbedret med 13 % i perioden 2005-2017. De største forbedringer fandt sted i Irland, Ungarn, Slovakiet, Østrig og Sverige. Sammenlignet med 2016 blev EU's energiintensitet forbedret yderligere i 2017. Energiforbruget forblev stabilt, mens sektorens BVT steg med omkring 2 %.

4.4. Transportsektoren

EU's endelige energiforbrug i transportsektoren²⁷ steg med 2,5 % fra 369 Mtoe i 2005 til 378 Mtoe i 2017. I 2017 øgede 19 medlemsstater deres energiforbrug i denne sektor

²⁵ Tsemekidi Tzeiranaki S., Bertoldi P (et al.) (2018), [Energy consumption and energy efficiency trends in the EU-28 for the period 2000-2016](#), JRC Science for Policy-rapport

²⁶ Samuel Thomas (2018), op. cit.

²⁷ Inkl. transport i rørledninger i modsætning til tilgangen i COM(2015) 574 final, da 2020-målene for energieffektivitet ikke udelukker transport i rørledninger.

sammenlignet med niveauet i 2005²⁸. Forbruget steg væsentligt (med mere end 40 % siden 2005) i Polen, Rumænien, Litauen og Malta. Derimod faldt det med mere end 10 % i Grækenland og Italien.

EU's endelige energiforbrug på transportområdet steg med 2,5 % fra 2017 til 2016, og alle medlemsstater undtagen tre²⁹ rapporterede om en stigning. Denne stigning er en fortsættelse af den stigende tendens siden 2014 – energiforbruget i transportsektoren steg med 7 % mellem 2014 og 2017. Omkring 81 % af det endelige energiforbrug i transportsektoren er inden for vejtransport, og olieprodukter (benzin og diesel) er langt de største energibærere, der anvendes i sektoren. Luftfart tegner sig for en stigende andel af det samlede energiforbrug til transport og steg med 14 % i samme periode. Lande med den største stigning fra år til år omfatter Polen (+16 %), Slovakiet (+13 %), Kroatien, Malta og Rumænien (+8 % hver).

Væksten i transportaktiviteten og de lave oliepriser i denne periode var hovedårsagerne til det stigende energiforbrug. Passagerbefordringen steg med 8,3 % mellem 2012 og 2016 efter tre års fald. Stigningen på 3,2 % i 2016 var den hurtigste vækstrate i de seneste 20 år. Godstransportaktiviteten er også steget siden 2012 og er steget med 7,9 % frem til 2016. På trods af denne opadgående tendens er de transporterede ton/km stadig 2,4 % lavere end det højeste niveau i 2007. Desuden har trængsel, især i store byer, bidraget yderligere til den øgede energiefterspørgsel i transportsektoren.

Der er en stærk sammenhæng mellem økonomisk vækst og efterspørgslen efter vejgodstransport, mens forholdet mellem vækst i BNP og passagerbefordring er mere kompliceret og påvirkes af en lang række faktorer. Der meldes også om, at relativt lavere brændstofpriser har lagt et pres i opadgående retning på efterspørgslen efter brændstof til transport, og det skiftende makroøkonomiske miljø har påvirket forholdet mellem brændstofpriserne og efterspørgslen efter transport i EU i perioden siden 2000. Med hensyn til trafikoverflytning på EU-plan har ændringer i andelen af forskellige former for passagerbefordring, der blev anvendt, ikke haft nogen væsentlig indvirkning på energiforbruget i de seneste år. Den fortsatte stigning i flytrafikken lægger imidlertid et vist opadgående pres. Inden for godstransport har andelen stort set været uændrede over tid.

Effektiviteten i segmentet for lette personbiler er blevet bedre med tiden, og det stigende antal nye indregistreringer har bidraget til at forbedre hele flådens brændstoføkonomi. Der er imidlertid konstateret en særlig stor stigning i antallet af indregistreringer i de senere år i segmentet for SUV-køretøjer. I forhold til andre typer biler har SUV'er egenskaber såsom store frontarealer og høje modstandskoefficienter, som har en negativ indvirkning på brændstofforbruget. Ifølge JATO³⁰ tegnede SUV'erne i Europa sig for 26 % af det samlede salg af personbiler i 2016, hvilket er en stigning fra 8 % i 2007. Desuden forventes denne kraftige opadgående tendens ifølge LMC³¹ at fortsætte, og SUV'erne vil nå op på 34 % af det samlede salg af personbiler i Europa i 2020.

²⁸ En sammenligning mellem medlemsstaterne bør foretages med varsomhed, fordi det endelige energiforbrug er baseret på solgt brændstof frem for forbrugt brændstof inden for et lands grænser.

²⁹ Belgien, Italien og Slovenien.

³⁰ Munoz, F., (2018), [The global domination of SUVs continues in 2017](#).

³¹ LMC (2018), [Automotive sales, production, powertrain forecasting](#).

5. Status over gennemførelsen af direktivet om energieffektivitet

Kommissionen overvåger i tæt samarbejde med medlemsstaterne fortsat gennemførelsen af direktivet om energieffektivitet.

I 2018 fortsatte Kommissionen sin strukturerede dialog (EU Pilot-anmodninger), som den indledte sammen med medlemsstaterne det foregående år for at sikre, at alle forpligtelser og krav i direktivet om energieffektivitet er korrekt afspejlet i den nationale lovgivning og politik. Efter at have vurderet svarene på EU Pilot-anmodningerne sendte Kommissionen åbningsskrivelser til alle medlemsstater for at indhente yderligere oplysninger om de resterende udestående spørgsmål.

Hvad angår forpligtelsen til at rapportere til Kommissionen, blev alle nationale energieffektivitetshandlingsplaner, som skulle foreligge inden udgangen af april 2017, indsendt, dog med betydelige forsinkelser. I alt 10 medlemsstater havde ajourføringer af deres mål eller fremskrivninger for 2020 i deres nationale handlingsplaner for energieffektivitet for 2017. Disse reviderede mål viste en stigning i forskellen mellem de samlede forventede bidrag og EU-målet. De nationale handlingsplaner for energieffektivitet indeholder detaljerede oplysninger om de politikker og foranstaltninger for energieffektivitet, som medlemsstaterne har planlagt for den kommende treårsperiode med henblik på at nå deres nationale mål for energieffektivitet. En rapport fra JRC indeholder en oversigt over og vurdering af de nye foranstaltninger og anvendelsen af forskellige instrumenter (ordninger for regulering, finansiering, beskatning, energispareforpligtelser)³². Denne rapport analyserer også gennemførelsen af energieffektivitetsforanstaltninger på tværs af forskellige sektorer (bolig-, industri-, transport- og landbrugssektoren samt den offentlige sektor) og vurderer de energibesparelser, som de vigtigste politiske initiativer og programmer kan give.

Som krævet i henhold til artikel 24 i direktivet om energieffektivitet blev alle medlemsstaternes årsrapporter for 2018 fremsendt i løbet af 2018. Rapporterne kunne dog stadig indsendes noget tidligere, og kvaliteten og fuldstændigheden kunne være bedre. JRC analyserede disse årsrapporter i 2018³³.

5.1. Fremskridt med hensyn til artikel 7 (energispareforpligtelser)

Medlemsstaterne har i henhold til artikel 7 indberettet de besparelser, der er opnået for 2014-2016: På EU-plan svarer disse til i alt 54 547 ktoe. Dette svarer til ca. 24 % af summen af alle kumulative energibesparelser, der kræves inden udgangen af 2020, og ca. 10 % mere end den anslåede besparelse for 2014-2016 under forudsætning af en lineær reduktion af de krævede besparelser. Selv om summen af energibesparelser på EU-plan viser større besparelser for 2016, bør fremskridtet i henhold til artikel 7 betragtes på nationalt plan: Hver medlemsstat bør opfylde sine energibesparelseskrav inden udgangen af 2020.

Analysen viser, at flere medlemsstater halter bagefter med hensyn til de opnåede besparelser i 2016, idet Bulgarien, Kroatien, Cypern, Tjekkiet, Grækenland, Letland, Luxembourg og Portugal har opnået mindre end 60 % af de krævede besparelser for 2016. Frankrig, Ungarn, Italien, Litauen og Spanien opnåede mere end 80 %, men ligger stadig under kravet for 2016. På den anden side er Østrig, Belgien, Danmark, Estland, Finland, Tyskland, Irland, Malta,

³² Economidou, M., Labanca, N. (et al.) (2019), [Assessment of the Second National Energy Efficiency Action Plans under the Energy Efficiency Directive](#), JRC's Science for Policy-rapport.

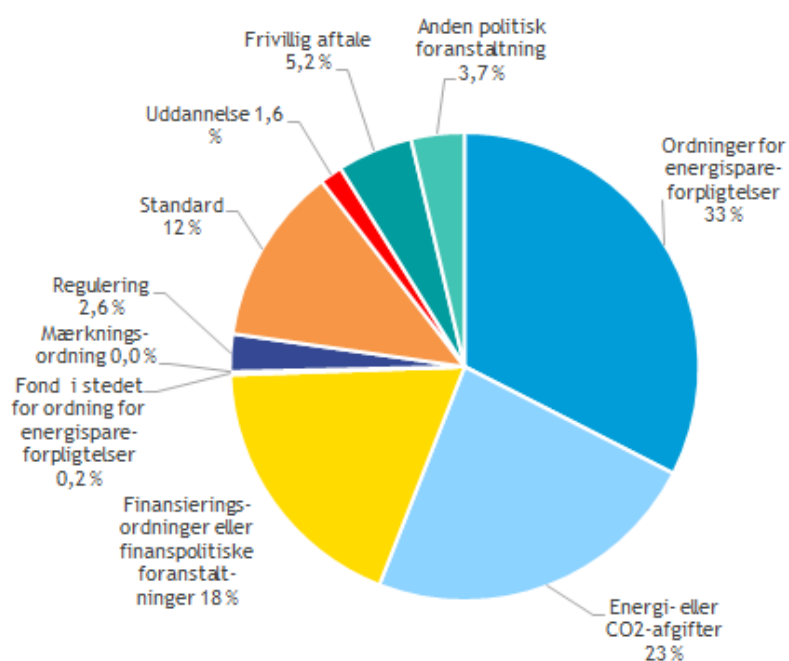
³³ Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Labanca, N. (et al.) (2019), [Analysis of the annual reports 2018 under the Energy Efficiency Directive](#), JRC's tekniske rapporter.

Nederlandene, Polen, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Sverige og Det Forenede Kongerige på rette spor eller har opnået flere energibesparelser end krævet i 2014-2016.

I deres seneste årsrapport anførte ni lande³⁴, at de havde indført nye politiske foranstaltninger. Desuden har nogle lande ajourført deres skøn over de forventede/gennemførte besparelser for 2014 og 2015 i forhold til de tidligere meddelte politiske foranstaltninger.

De fleste energibesparelser (omkring en tredjedel) blev opnået gennem ordninger for energispareforpligtelser, 23 % på grund af energi- eller CO₂-afgifter og 18 % på grund af finansieringsordninger eller finanspolitiske foranstaltninger. Kun en mindre del af energibesparelserne blev opnået som følge af mærkningsordninger og nationale fonde.

Figur 5. Fordeling af kumulative energibesparelser i 2014-2016 efter type af politisk foranstaltning

Kilde: Egne beregninger baseret på de nationale årsrapporter for 2018

Mere end to tredjedele af de opnåede besparelser (68 %) skyldtes tværgående foranstaltninger, der er rettet mod forskellige sektorer, herunder bygninger. De resterende energibesparelser blev opnået takket være foranstaltninger rettet mod husholdninger (12 %) og transport (9 %), efterfulgt af industrien (6 %) og servicesektoren (2 %). Det var uklart, hvilke sektorer der stod for 3 % af de indberettede besparelser.

5.2. Fremskridt med hensyn til artikel 5 (offentlige organers bygninger som forbillede)

Ved fremlæggelsen af deres årsrapporter for 2018 indsendte syv medlemsstater ikke den ønskede opdatering vedrørende artikel 5, mens 13 medlemsstater ikke opfyldte denne indberetningspligt i det foregående år. Blandt disse har Sverige, Finland, Belgien, Grækenland, Rumænien og Malta ikke givet Kommissionen meddelelse om deres resultater for de sidste to år.

³⁴ Bulgarien, Cypern, Estland, Grækenland, Ungarn, Italien, Letland, Portugal og Spanien.

Blandt de medlemsstater, der har valgt standardtilgangen³⁵, er der seks, der har nået deres årlige mål i form af renoveret etageareal. Det drejer sig om: Estland, Spanien, Italien, Litauen, Letland, Luxembourg og Slovenien. Blandt de medlemsstater, der har anvendt den alternative tilgang, har seks medlemsstater nået deres årlige energisparemål. Det drejer sig om Tjekkiet, Frankrig, Kroatien, Irland, Nederlandene og Polen. Samtidig fremlagde syv lande relevante data, der viste, at de har opfyldt deres kumulative mål i henhold til artikel 5 for 2014-2017. Det drejer sig om Cypern, Tyskland, Irland, Kroatien, Finland, Polen og Det Forenede Kongerige.

6. Konklusion

Tallene for 2017 viser fortsat vækst i energiforbruget siden 2014. Med stigningen i de seneste tre år frem til 2017 bevægede energiforbruget sig over det lineære forløb for 2020-målene. Vintrene i 2015 og 2016 var koldere end i 2014, hvilket øgede efterspørgslen efter rumopvarmning, men det er klart, at de vejrmæssige virkninger ikke er den eneste årsag til de seneste stigninger. Økonomisk vækst, øget velstand og livsstilsændringer øgede også efterspørgslen efter energi. Selv om energieffektivitetsforanstaltninger stort set har opvejet disse virkninger tidligere, var de opnåede besparelser ikke tilstrækkelige til at reducere energiforbruget på grund af forsinkelser i gennemførelsen af nogle af politikkerne og færre nye tiltag.

De to forskellige dekompositionsanalysemetoder, der analyseres i denne rapport bekræftede, at energieffektivitet var en central drivkraft for forbedringerne i energiintensiteten i alle sektorer. Indtil for nylig var disse tilstrækkelige til at opveje stigningen i energieforspørgslen som følge af økonomisk aktivitet, højere komfortstandarder for opvarmning og køling og ændringer i adfærd og livsstil. Men senest ser det ud til, at de opnåede besparelser er faldet, mens de positive virkninger af aktiviteten er steget.

I denne forbindelse er det blevet klart, at der er behov for at øge indsatsen, ikke blot for at nå 2020-målene, men også for at skabe det rette grundlag for det næste årti, hvor der vil være behov for et endnu højere ambitionsniveau. Yderligere bestræbelser på at forbedre energieffektiviteten vil også have supplerende fordele såsom lavere energiregninger, bedre sundhed (gennem forbedret luftkvalitet) og mere komfort og mindre energifattigdom.

Den taskforce, der er nedsat af Kommissionen, mener, at der er behov for at gøre noget ved forskellene i graden af opfyldelse af EU 2020-målene. En række løsninger blev identificeret som en vej frem. For det første er det nødvendigt at sikre fuld gennemførelse af den eksisterende lovgivning, da der har været forsinkelser i gennemførelsen af både direktivet om energieffektivitet og direktivet om bygningers energimæssige ydeevne. Dette omfatter fuld opfyldelse af energispareforpligtelsen i henhold til artikel 7 og opfyldelse af kravet om at gennemføre regelmæssige inspektioner i henhold til artikel 14 og 15 i direktivet om bygningers energimæssige ydeevne. Det er desuden vigtigt at udnytte de resterende finansieringsmuligheder under de europæiske struktur- og investeringsfonde fuldt ud og at gennemføre yderligere foranstaltninger på nationalt plan.

³⁵ I henhold til artikel 5 skal medlemsstaterne hvert år renovere 3 % af det samlede etageareal i opvarmede og/eller nedkølede bygninger på over 250 m², der ejes og benyttes af dens statsforvaltning, og som ikke opfylder mindstekravene til energi, så de som minimum opfylder mindstekravene til energimæssig ydeevne (standardtilgang) eller træffer andre omkostningseffektive foranstaltninger med henblik på at opnå tilsvarende energibesparelser (alternativ tilgang).

Kommissionen har intensiveret udvekslingen af oplysninger og bedste praksis og indledte processen for at styrke medlemsstaternes markedsovervågning af produkteffektivitetskravene. Det har også til formål at hjælpe medlemsstaterne med at opbygge kapacitet til at fremme bygningsrenovering i den offentlige sektor, herunder gennem indgåelse af kontrakter om energitjenester. Flere foranstaltninger, der for nylig er vedtaget, eller som er under forberedelse, forventes at medføre yderligere energibesparelser i et lidt længere tidsperspektiv efter 2020. Disse omfatter de juridisk bindende nationale klimamål for 2021-2030 for sektorer som transport og bygninger, der ikke er omfattet af EU's emissionshandelssystem, og som for nylig er blevet enige om strengere CO₂-standarder for lette erhvervskøretøjer efter 2020, et forbedret overvågningssystem, CO₂-emissionsstandarder for nye lastbiler, lovpakken om nye standarder for energimæssig ydeevne og mærkning af produkter og den styrkede artikel 7 i det reviderede direktiv om energieffektivitet. Den digitale dimension i det reviderede direktiv om bygningers energimæssige ydeevne vil lette udbredelsen af IKT og intelligente teknologier, som forventes at spille en vigtig rolle med hensyn til at øge bygningers energimæssige ydeevne og reducere energiforbruget i bygninger i de kommende år. De forbedrede koordinerings- og korrektionsmekanismer i henhold til forordningen om forvaltning af energiunionen³⁶ bør også bidrage til at bringe EU tilbage på rette spor i tilfælde af utilstrækkelige ambitioner og fremskridt i perioden efter 2020.

Kommissionen vil fortsat overvåge medlemsstaternes fremskridt i retning af at nå deres vejledende nationale mål for energieffektivitet i 2020 og gennemføre direktivet om energieffektivitet. Den vil aflægge rapport om de fremskridt, der er gjort i taskforcen, i sommeren 2019, når de foreløbige data for 2018 vil være til rådighed for evaluering.

Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at tilkendegive deres syn på denne vurdering.

³⁶ COM(2016) 759 final.

Tabel 1: Oversigt over indikatorer

MS	Tendens til at nå 2020-målet		Kortsigtet tendens		Energiintensitet hele økonomien	Industrien	Husholdninger	
	Tendens for PEC 2005-2017 sammenlignet med tendens for PEC 2005-2020 til at nå 2020-målet	Tendens for FEC 2005-2017 sammenlignet med tendens for FEC 2005-2020 til at nå 2020-målet	Ændring i PEC 2017 i forhold til PEC 2016 [%]	Ændring i FEC 2017 i forhold til FEC 2016 [%]	Gennemsnitlig årlig ændring for 2005-2017 i energiintensitet for PEC [%]	Gennemsnitlig årlig ændring for 2005-2017 i energiintensitet for FEC i industrien [%]	Gennemsnitlig årlig ændring for 2005-2016 i FEC i husholdninger pr. indbygger med korrektioner for klimatiske variationer	Gennemsnitlig årlig ændring for 2005-2016 i FEC i husholdninger pr. bolig med korrektioner for klimatiske variationer
EU-28	-	-	0.9%	1.2%	-2.0%	-2.0%	-0.5%	-1.2%
BE	-	-	-0.3%	-1.2%	-1.7%	-0.7%	-2.4%	-1.6%
BG	-	-	3.7%	2.5%	-2.8%	-5.2%	2.3%	0.4%
CZ	+	+	0.1%	2.7%	-3.0%	-4.6%	1.1%	0.0%
DK	-	+	2.1%	1.3%	-1.8%	-1.8%	0.1%	-0.5%
DE	-	-	0.2%	0.9%	-2.0%	-1.6%	-0.4%	-0.8%
EE	+	-	-4.2%	1.3%	-1.5%	-6.0%	1.2%	0.0%
IE	-	+	-1.4%	1.5%	-4.2%	-5.0%	-2.6%	-3.1%
EL	+	+	1.2%	0.3%	-0.2%	1.8%	-0.5%	-0.9%
ES	-	+	5.4%	2.3%	-1.5%	-2.4%	1.2%	-1.2%
FR	-	-	-0.3%	0.2%	-1.7%	-1.4%	-0.6%	-1.8%
HR	+	+	3.5%	4.3%	-1.4%	-1.6%	0.4%	-0.9%
IT	+	+	0.7%	-0.6%	-1.3%	-2.7%	1.0%	-0.3%
CY	-	+	4.4%	5.6%	-1.1%	0.7%	2.0%	-1.9%
LV	+	+	4.0%	5.1%	-2.1%	1.4%	-0.6%	-1.5%
LT	+	-	2.0%	5.1%	-5.0%	-2.0%	1.7%	-0.8%
LU	+	+	3.5%	3.6%	-3.0%	-1.0%	-2.1%	-3.8%
HU	+	-	3.1%	3.9%	-1.6%	2.0%	0.2%	-0.3%
MT	+	-	12.9%	6.8%	-4.5%	0.0%	13.4%	0.0%
NL	-	+	-0.4%	0.9%	-2.1%	-1.3%	-1.1%	-1.8%
AT	-	-	2.7%	2.1%	-1.1%	-0.3%	1.1%	0.4%
PL	-	-	4.5%	7.0%	-2.7%	-3.8%	1.0%	-0.5%
PT	+	+	4.7%	2.3%	-0.7%	-1.1%	-0.2%	-1.7%
RO	+	+	5.7%	4.4%	-4.3%	-5.9%	1.1%	-0.8%
SI	+	+	1.5%	-0.3%	-1.9%	-3.1%	0.9%	0.1%
SK	+	-	5.1%	7.2%	-3.9%	-4.9%	-1.0%	-1.8%
FI	+	+	-1.2%	0.1%	-1.9%	-0.5%	0.0%	-0.7%
SE	-	-	-1.6%	0.6%	-2.6%	-1.1%	-0.5%	-1.0%
UK	+	+	-1.6%	-0.8%	-3.1%	-2.5%	-2.2%	-2.2%
Kilde og dato	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	JRC & Eurostat	Odyssee 11/2018

* Tegnet "+" anvendes, hvis medlemsstaterne har sænket deres primære og endelige energiforbrug mellem 2005 og 2017 i et tempo, der er højere end det, der er nødvendigt i perioden 2005 til 2020 for at opfylde 2020-målene for det primære og det endelige energiforbrug. I alle andre tilfælde anvendes tegnet "-". FEC står for endeligt energiforbrug, PEC står for primærenergiforbrug.

Tabel 2: Oversigt over indikatorer

MS	Tjenesteydelser	Transport			Elproduktion	
	Gennemsnitlig ændring for 2005-2017 i energintensitet for FEC i servicesektoren [%]	Gennemsnitlig ændring for 2005-2017 i FEC i transport-sektoren [%]	Ændring i andelen af tog, busser og rutebiler til passagerbefordring [%]	Ændring i andelen af jernbane-transport og transport ad indre vandveje til godstransport i 2016 i forhold til 2005 [%]	Gennemsnitlig årlig ændring for 2005-2016 i varmeproduktion fra kraftvarmeverker [%]	Gennemsnitlig årlig ændring i omdannelses-outputtet fra varmeproduktion i forhold til brændstof-forbruget i 2005 i forhold til 2016 [%]
EU-28	● -1.0%	● 0.2%	● 0.3%	● -0.1%	● -1.0%	● 0.2%
BE	● -0.2%	● 0.5%	● -1.8%	● 0.0%	● 6.8%	● 0.7%
BG	● -0.8%	● 1.9%	● -11.6%	● 8.5%	● 0.6%	● 0.4%
CZ	● -2.0%	● 1.2%	● 2.9%	● -4.4%	● -0.8%	● 0.4%
DK	● -1.4%	● -0.1%	● -2.2%	● 1.9%	● -1.7%	● 1.3%
DE	● -0.8%	● 0.6%	● 0.1%	● -2.4%	● -1.0%	● 0.5%
EE	● -0.2%	● 1.0%	● -2.9%	● -37.0%	● 2.6%	● 0.0%
IE	● -5.2%	● 0.1%	● 2.3%	● -1.0%	● 0.0%	● 0.9%
EL	● 1.4%	● -1.3%	● -3.6%	● -1.4%	● 1.3%	● 1.4%
ES	● -0.1%	● -0.7%	● 0.6%	● 0.1%	● 0.0%	● -0.9%
FR	● -0.3%	● 0.3%	● 2.8%	● -0.4%	● -6.1%	● -0.1%
HR	● -0.2%	● 1.7%	● -1.0%	● 2.7%	● -0.8%	● 0.5%
IT	● 0.2%	● -1.3%	● -0.1%	● 4.2%	● 1.2%	● 0.6%
CY	● 1.1%	● 0.2%	● -2.2%	● 0.0%	● 0.0%	● 1.0%
LV	● -1.7%	● 1.4%	● -7.8%	● -2.2%	● 3.1%	● -0.3%
LT	● -1.4%	● 3.5%	● -0.1%	● 5.0%	● -4.1%	● 8.0%
LU	● -0.5%	● -0.7%	● 2.4%	● -16.0%	● -2.5%	● 1.0%
HU	● -5.0%	● 1.0%	● -4.3%	● 0.8%	● -6.6%	● -0.5%
MT	Ikke relevant	● 2.9%	● -2.3%	Ikke relevant	● 0.0%	● 1.5%
NL	● -1.8%	● -0.2%	● 2.3%	● 1.6%	● -0.7%	● -0.1%
AT	● -3.4%	● 0.3%	● 1.4%	● -3.0%	● 2.8%	● 1.0%
PL	● -1.8%	● 5.1%	● -9.2%	● -8.6%	● -1.5%	● 0.1%
PT	● -1.9%	● -0.1%	● 0.3%	● 5.1%	● 4.6%	● -0.1%
RO	● -1.4%	● 3.6%	● -5.2%	● 16.3%	● -4.3%	● -0.5%
SI	● -0.9%	● 2.3%	● -0.6%	● 2.6%	● 0.2%	● 0.9%
SK	● -3.5%	● 1.8%	● -4.3%	● -7.3%	● 0.1%	● 0.2%
FI	● 0.2%	● 0.4%	● 2.4%	● 1.8%	● -0.7%	● 0.0%
SE	● -2.9%	● 0.6%	● 2.3%	● -3.0%	● 2.2%	● 0.7%
UK	● -1.8%	● -0.3%	● 2.2%	● -2.7%	● 0.0%	● 0.5%
Kilde og dato	Eurostat 01/2019	Eurostat 01/2019	DG MOVE Pocketbook	DG MOVE Pocketbook	Eurostat 08/2018	Eurostat 08/2018

Tabel 3: Oversigt over indberettede energibesparelser for 2016 (ktoe) i henhold til artikel 7

	2016			Fremskridt hen imod målet			
	Nye besparelser	Samlede årlige besparelser	Kumulative besparelser i 2014-2016	Krav om samlede kumulative besparelser i 2020 (mål)	Fremskridt hen imod opfyldelse af kravet om kumulative besparelser frem til 2020	Anslået krav om årlig besparelse for 2014-2016	2014-2016 i forhold til de anslåede årlige besparelser
Østrig	389	1 026	1 908	5 200	37 %	1 114	171 %
Belgien	226	779	1 640	6 911	24 %	1 481	111 %
Bulgarien	50	99	178	1 942	9 %	416	43 %
Kroatien	15	Ikke relevant	62	1 296	5 %	278	22 %
Cypern	2	6	14	242	6 %	52	28 %
Tjekkiet	150	310	521	4 882	11 %	1 046	50 %
Danmark	256	699	1 346	3 841	35 %	823	163 %
Estland	77	184	284	610	47 %	131	217 %
Finland	562	Ikke relevant	4 775	4 213*	113 %	903	529 %
Frankrig	943	2 887	6 489	31 384	21 %	6 725	96 %
Tyskland	2 637	4 085	9 943	41 989	24 %	8 998	111 %
Grækenland	40	174	394	3 333	12 %	714	55 %
Ungarn	72	292	641	3 680	17 %	788	81 %
Irland	116	330	609	2 164	28 %	464	131 %
Italien	Ikke relevant	1 993	4 638	25 502	18 %	5 465	85 %
Letland	15	32	58	851	7 %	182	32 %
Litauen	23	86	188	1 004	19 %	215	87 %
Luxembourg	Ikke relevant	14	24	515	5 %	110	22 %
Malta	Ikke relevant	8	16	67	24 %	14	112 %
Nederlandene	586	3 416	5 211	11 512	45 %	2 467	211 %
Polen	Ikke relevant	Ikke relevant	3 268	14 818	22 %	3 175	103 %
Portugal	29	94	206	2 532	8 %	543	38 %
Rumænien	Ikke relevant	667	1 368	5 817	24 %	1 247	110 %
Slovakiet	56	241	497	2 284**	22 %	489	102 %
Slovenien	37	180	285	945	30 %	203	141 %
Spanien	514	1 536	3 180	15 979	20 %	3 424	93 %
Sverige	Ikke relevant	1 505	3 021	9 114	33 %	1 953	155 %
UK	Ikke relevant	2 984	6 208	27 859	22 %	5 970	104 %
I alt	6 794	24 633	54 547	230 486	24 %	49 390	110 %

Kilde: Oplysninger fra medlemsstaterne suppleret med Kommissionens beregninger og skøn, hvor det er nødvendigt.